

ת"פ 26495/09/13 - באסל זהוה, אפל - קום בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 26495-09-13 מדינת ישראל נ' זהוה ואח'

בפני המבקשים נגד המשיבה
כבוד השופט יריב נבון
1. באסל זהוה 2. אפל - קום בע"מ
מדינת ישראל

החלטה לפני בקשה מטעם המבקשים לחזרה מהודייה.

1. בתאריך 25.5.2014, הורשעו המבקשים, על פי הודייתו של המבקש 1, בעבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף. בתאריך 1.5.16 הגיש המבקש 1 בקשה לחזור בו מהודייתו, וזאת לאחר שביום 9.2.2016 נשמעו הטיעונים לעונש מטעם הצדדים והתיק נקבע למתן גזר דין ליום 31.5.16.
2. בבקשתו, טוען הסנגור, עו"ד סג'ראוי, כי הודיית המבקש בזמנו נבעה משיקול דעת מוטעה עת סבר, לנוכח חילופי דברים בין סנגורו דאז, עו"ד זיאד אבו סלאח, לבין נציג המשיבה, עו"ד ידידי, בנוכחותו, כי הודייתו, בצירוף תשלום כספי בסך ₪ 150,000 על חשבון חובו, יבססו הסדר טיעון במסגרתו תסתפק המשיבה בעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. לדבריו, מאז לא פסק המבקש לרגע מלנסות ולמצוא דרך לחזור בו מהודייתו. הסנגור סבור כי אף בשלב זה, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ובטרם נגזר דינו של המבקש, ניתן לבטל את הודייתו ולאפשר לו להוכיח חפותו.
3. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה. לטענתה חלפו כשנתיים מאז נמסרה הודיית המבקש ומאז הוא לא טען כי הודייה זו אינה מרצונו החופשי. התנהלות המבקש מאז, לרבות צירוף תיק נוסף בגין עבירות על פקודת מס הכנסה והודאתו אף בו, והעובדה כי המבקש יוצג בזמנו על ידי עו"ד סג'ראוי וכן עורכי דין נוספים ממשרדו, מעמידה בספק רב את כנות טענתו. המשיבה הכחישה את טענת המבקש לפיה הובטחה לו טובת הנאה כלשהי באם יודה ויסיר חלקית את מחדליו. לטענת המשיבה, בקשת המבקש בזמנו להסדר טיעון במסגרתו יוטל עליו מאסר בעבודות שירות נדחתה על ידי עו"ד אילן צור, מנהל לשכה אזורית, מחוז חיפה והצפון באגף המכס ומע"מ, ביום 14.1.2015, כפי שעולה ממסמך שהוצג לעיוני.
4. לנוכח הנטען בבקשה, הוריתי על קבלת תגובתו של עו"ד זיאד אבו סלאח, סנגורו של המבקש עת הודה במיוחס לו בכתב האישום. בהודעתו בכתב מיום 23.5.2016, ציין עו"ד אבו סלאח, כי אכן ייצג את

המבקש בישיבה שהתקיימה בתאריך 24.05.14 אך לאחר מכן הפסיק לייצגו, וזאת לנוכח בקשת המבקש להעביר את התיק לטיפולו של עו"ד ג'ריס דחדולי. למיטב זכרונו, במועד האמור, בבוקר, נפגש מחוץ לאולם בית המשפט עם ב"כ המשיבה, ובנוכחות המבקש הוסכם כי האחרון יודה בעובדות כתב האישום וישלם על חשבון החוב סכום, אשר גובהו אינו זכור לו, והמשיבה תעתור למאסר שירוצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. לדבריו, זה כל אשר זכור לו בשל חלוף שנתיים מאז הפסיק לייצג את המבקש.

5. לנוכח נימוקי הבקשה וכדי שב"כ הצדדים יוכלו להתייחס לאמור במכתבו של עו"ד אבו סאלח ולהשלים את טיעוניהם, התקיים ביום 24.5.16 דיון בפניי, במהלכו חזרו ב"כ הצדדים על עמדתם. לדברי ב"כ המבקש, דבריו של עו"ד אבו סלאח תומכים ומחזקים את טענת המבקש, כאמור, ולכן יש לקבל את בקשתו לחזרה מהודייה. ב"כ המשיבה הביע פליאה בכל הנוגע לזיכרונו הסלקטיבי של עו"ד אבו סלאח, וחזר על עמדתו לפיה יש לדחות את הבקשה, הן לנוכח העובדה כי לא הובטח למבקש דבר והן לנוכח השיהוי הרב בהגשת בקשה זו, אשר נועדה לחמוק מעונש מאסר. ב"כ המשיבה הדגיש כי המשיבה אינה נוהגת לגבש הסדרי טיעון בתיקים מסוג זה מחוץ לאולם בית המשפט, כלאחר יד, וללא קבלת אישור הממונים. לכן, חזר ב"כ המשיבה על עמדתו לפיה יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה:

6. חזרת נאשם מהודייתו יכולה להיעשות לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. חזרה זו טעונה רשות בית המשפט, ומתן רשות זו מותנה בקיומם של "נימוקים מיוחדים שיירשמו". בסמכותו של בית המשפט לאפשר חזרה מהודייה בכל שלב של המשפט, כולל שלב הערעור (ראו י' קדמי על סדר הדין בפלילים (כרך ב, תשס"ג) 996, ה"ש 51; 999).

7. המקרים בהם מתאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודייתם הם חריגים ונדירים. כך, למשל, לא התאפשר לנאשם לחזור בו מהודייה בשלב הערעור, אף שלא היה נוכח בישיבה שבה הודה סניגורו בשמו בעובדות כתב האישום (רע"פ 2473/98 חלבי נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(2) 241, 245). הטענה שם לא התקבלה, בין היתר, משום שהנאשם שם נכח בישיבה שלאחר ההודייה בשמו, ואף טען בעצמו לעונש, אך לא מצא להודיע לבית המשפט בדרך כלשהי כי הודייתו נעשתה בשגגה וכי מבקש הוא לחזור ממנה (כבמקרה שלפני, כפי שיפורט להלן). כך גם נקבע כי דחיית הסדר טיעון, כשלעצמה, אינה מצדיקה מתן אפשרות לנאשם לחזור בו מהודייתו (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 617; עם זאת, ראו בעניין זה גם דנ"פ 1187/03 מדינת ישראל נ' פרץ, פ"ד נט(6) 281, ובעיקר חוות דעתו של השופט גרוניס, שם, בעמ' 331 ואילך). נקבע עוד, כי המלצתו של סניגור לנאשם להודות, תוך הבהרה שאם לא יודה צפוי לו עונש כבד יותר, אף היא אינה מצדיקה מתן היתר לחזור מהודייה (רע"פ 10705/05 מסיקה נ' מדינת ישראל, ניתנה ביום 2.5.06). וראו עוד, לעניין חזרה מהודייה הנובעת מ"מפח הנפש" עקב עונש כבד מהצפוי, ע"פ 1718/06 אברג'יל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.3.07.

8. דוגמאות למקרים החריגים שבהם מאפשרים לנאשמים לחזור בהם מהודייתם מתייחסות לטעות בדבר הבנת ההודייה על ידי הנאשם (ראו קדמי, בספרו הנזכר לעיל, בעמ' 997), או להודייה שנמסרת בעקבות

הבעת דעה מצד השופט באשר לעונש הצפוי לנאשם (ע"פ 6877/95 גולן נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 332, 336). שיקול נוסף המובא בחשבון בעניין זה הינו "רצונו הכן והנחוש של נאשם לנסות להוציא לאור את צדקתו" (ע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798, 802-803; להלן - **סמחאת**; שם הותר לנאשם, בדעת רוב, לחזור בו מהודייתו, לאחר שחזר בו עוד בטרם מתן גזר הדין).

9. מתן פתח רחב לנאשמים להתחרט על הודייתם עלול להוביל לתופעה בלתי רצויה, שבה נאשמים יודו לאחר שבאי כוחם יסבירו להם כי כך יהיו צפויים לעונשים פחותים, ולאחר מתן גזר הדין, ישקלו האם כדאי לחזור בהם מהודייתם (ראו ע"פ 945/85 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(2) 572, 579). אמנם, בשקילת "רעה" זו אל מול עשיית הצדק, ברי כי חייבת לנטות כפה של האחרונה, חרף 'המחיר' שמשלם הציבור כתוצאה מזה. עם זאת, עשיית הצדק אין פירושה כי יש לאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודייתם כל אימת שהם מבקשים זאת. בית המשפט ישקול את בקשתו של נאשם לחזור בו מהודייתו על פי נסיבות המקרה הקונקרטיות, כשרשימת "הנימוקים המיוחדים" אינה רשימה סגורה.

מן הכלל אל הפרט:

10. בנסיבות המקרה דנא סבור אני כי אין להיעתר לבקשתו של המבקש ולאפשר לו לחזור בו מהודייתו.

11. להשתלשלות העניינים בתיק זה חשיבות רבה ולכן אפרטה להלן:

- כתב האישום כנגד המבקש הוגש ביום 16.9.2013.
- בישיבה שהתקיימה ביום 6.1.2014, הגיש **עו"ד זיאד אבו סלאח** ייפוי כוח לפיו הוא מייצג את הנאשמים. הדיון נדחה לבקשתו לעיון בחומר הראיות ובכדי לבוא בדברים עם המשיבה.
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 22.4.2014, ציין עו"ד אבו סלאח כי הנאשם זומן לשימוע במשרדי המשיבה וכי צפויה לו פגישה נוספת עימם, כחלק ממו"מ בין הצדדים לבדיקת סכום החוב. לדבריו, לאחר הישיבה הנוספת הם יידעו כמה המבקש חייב לשלם למע"מ. בהתייחס לאמור, הבהיר התובע, כי השימוע נערך אך בשל שאלת כפל הקנס וכי הסנגור שוחח עמו מספר פעמים אך אין כל התקדמות. התובע אף ציין כי הוא אינו יכול לאשר את דברי הסנגור כפי שנאמרו בדיון זה. לנוכח האמור, הצהיר הסנגור כי המבקש אינו מודה בכתב האישום ולכן ביקש לקבוע את התיק להוכחות, ועד אז ינסה להגיע להסדר.
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 25.5.2014, נאמרו הדברים הבאים מפי הסנגור, עו"ד אבו סלאח:
"הנאשם מודה בעובדות כתב האישום. אנו במו"מ עם חברי בעניין הסרת המחדל, אבקש לדחות את הטענות לעונש לאחר פגרת בית המשפט." לנוכח האמור, הורשע המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנה כי כן, מנוסח דברי הסנגור עולה כי הודאת המבקש אינה פרי הסדר טיעון או הבטחה שלטונית כלשהי. עוד יודגש, כי אין זה מקרה חריג בו בוחרים נאשמים בעבירות מס להודות במיוחס להם ולבקש דחיית הדיון בעניינם לצורך מו"מ עם רשויות המס והסרת המחדלים, בכדי לרכך את עמדתן העונשית.

- בישיבה שהתקיימה בתאריך 4.9.2014, יוצג המבקש על ידי עו"ד דחדולי, אשר הצהיר כי המבקש החליף ייצוג. כמו כן, הצהיר עו"ד דחדולי כי בכוונת המבקש להסיר את המחדלים נשוא כתב האישום ולכן מתבקשת דחייה נוספת. אף בישיבה זו לא טען סנגורו החדש של המבקש דבר בנוגע להבטחה שלטונית או סיכום כלשהו בין ההגנה למשיבה, אלא ביקש דחייה לשם הסרת המחדלים.
- לישיבה שהתקיימה בתאריך 22.10.2014 לא התייצב המבקש. סנגורו, עו"ד דחדולי, טען כי המבקש חולה לב ואף עבר ניתוח. עו"ד דחדולי ביקש דחייה נוספת של חודשיים ימים להסרת המחדלים, וכדבריו: "על מנת לארגן את מלוא הסכום. מדובר בסכום גבוה".
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 15.1.2015, יוצג המבקש על ידי עו"ד עובדיה, אשר טען כי המבקש לא התייצב מאחר והיה מעורב בתאונת דרכים. עו"ד עובדיה ביקש שוב לדחות את הדיון כדי לבחון אפשרות לצירוף תיק נוסף אשר הוגש כנגד המבקש בגין עבירות לפי פקודת מס הכנסה (תיק 24539-11-14 בבית משפט השלום בנצרת). לדבריו, בכוונת המבקש להודות אף בו, לצרפו לתיק זה ולטעון לעונש. אף בישיבה זו לא עלה דבר באשר לכנות הודאת המבקש בתיק העיקרי, נהפוך הוא. עו"ד עובדיה הדגיש כי בכוונת המבקש לצרף תיק נוסף ולהודות אף בו.
- בתאריך 15.2.2015, הגיש עו"ד דחדולי בקשה בכתב, במסגרתה ביקש להעביר תיק זה לבית משפט השלום בנצרת, לצורך צירופו לתיק המתנהל שם, כאמור לעיל. בבקשה נטען במפורש כי בכוונתם, לאחר צירוף תיק זה, לטעון לעונש בשני התיקים יחדיו. לנוכח העובדה כי תיק זה מתנהל משנת 2013, דחה בית המשפט בקשתו. אף בבקשה זו לא נאמר דבר באשר לנסיבות הודיית המבקש ולפגמים שבה. ההצהרה לפיה בכוונת המבקש לצרף תיק זה לתיק המתנהל בבית משפט השלום בנצרת ואף לטעון לעונש בשני התיקים יחדיו, אינה מתיישבת עם הטענה בדבר פגמים בהודייה או בתחושה העזה שקיננה בלב המבקש לפיה הינו חף מפשע.
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 17.2.2015, יוצג המבקש על ידי עו"ד סמארה וביקש לצרף את התיק שהוגש כנגדו בבית משפט השלום בנצרת לתיק זה. אף המבקש ציין כי הוא מודה אף בו ומבקש לצרפו. עו"ד סמארה עתר לדחייה נוספת כדי לאפשר למבקש להסיר את המחדל בתיק המצורף.
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 30.3.2015, אמר עו"ד סמארה את הדברים הבאים: "**...אנו מבקשים לפנינו משורת הדין לדחות את מועד הטיעונים לעונש. בסופו של יום, צורף עוד כתב אישום מטעם מס הכנסה לתיק הנ"ל, ולאחר שיחה עם חברתי עו"ד גיל אור, עולה כי קיימים מחדלים נוספים, ואנו שוקלים לצרף את אותם מחדלים שמחוץ לכתב האישום כך שהנאשם יוכל גם לאחר צירוף התיקים להכניס את כל המחדלים, במקום שיוגש כתב אישום במועד נדחה אחר. לפיכך, מכאן באה בקשתנו לדחות את מועד הטיעונים לעונש.**"
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 5.5.2015 המבקש לא התייצב. לדברי עו"ד סמארה, תיקי מע"מ ומס הכנסה אוחדו ובכוונת המבקש לממש נכס מקרקעין (לצורך הסרת מחדליו - י.ג.). לכן, מתבקשת דחייה נוספת וארוכה.
- בישיבה שהתקיימה בתאריך 12.7.2017, ציינה עו"ד גיל אור, ב"כ מס הכנסה, כי המחדל בתיק הקשור למס הכנסה לא הוסר. הסנגור, עו"ד סמארה, אישר כי אכן הוצהר בדיון הקודם כי בכוונת המבקש להסיר את המחדלים בשני התיקים, אך בשל נסיבות רפואיות של המבקש הדבר לא צלח. לכן, ביקש הסנגור שוב לדחות את הטיעונים לעונש בכדי לאפשר למבקש למכור חלקת אדמה, ולשלם את סכום המחדל למע"מ

עד ליום 20.8.2015, ואת היתרה יפרסם לתשלומים. הסנגור ציין כי המבקש הודה בשני כתבי האישום בכדי לחסוך בזמן ובמועד האמור הודה בעבירות מס נוספות, אשר אף בהן הורשע. מן האמור עולה בבירור כי המבקש אינו חוזר בו מהודייתו, נהפוך הוא, הוא עומד עליה ומאשרה.

· בישיבה שהתקיימה בתאריך 21.9.2015, יוצג המבקש על ידי **עו"ד סג'ראוי**, מגיש הבקשה, ממשרדו של עו"ד דודלי באותה עת, אשר ציין כי המבקש אושפז בבית החולים ולכן לא התייצב.

· בישיבה שהתקיימה בתאריך 3.11.2015, טען עו"ד סמארה כי המבקש לא התייצב מאחר וחש בכאבים. לדבריו, המבקש עושה מאמץ לגייס כספים להסרת המחדלים ואף פנה לבנק לקבלת הלוואה. ב"כ המשיבה, עו"ד ידי, ציין כי מדובר בתיק ישן ואין בו כל התקדמות.

· בפתח הישיבה שהתקיימה בתאריך 9.2.2016, עתר עו"ד סמארה שוב לדחיית הדיון כדי לאפשר למבקש לגייס כספים להסרת מחדליו. לדבריו, המבקש הודה בכתבי האישום המיוחסים לו וחסך מזמנו של בית המשפט. בית המשפט דחה בקשה זו והצדדים טענו לעונש. במהלך טיעוניהם, חזר עו"ד סמארה על דבריו לפיהם המבקש הודה בתיק המע"מ בהזדמנות הראשונה וצירף תיק ועבירות נוספות, דבר המצביע על חרטתו הכנה ורצונו לפתוח דף חדש. לדבריו, מאז ביצוען של העבירות לא חזר המבקש לבצע עבירות דומות ואת העבירות ביצע על רקע מצבו הכלכלי הקשה. הסנגור ביקש שוב ליתן לנאשם הזדמנות להסיר את מחדליו. לדבריו, ככל שהמבקש יסיר את המחדלים: **"לא שמעתי מהמאשימות מה יהיה רף העונש שבעיני יהיה ראוי"**.

בדברו האחרון ציין הנאשם: **"אני מודה במעשיי ובשל מצבי הכלכלי שלא טוב, הגעתי למצב הזה ואני מבקש מביהמ"ש להתחשב במצבי"**. סבורני, כי אף אם נותר ספק כלשהו בדבר כנות הודיית המבקש (וספק שכזה לא התקיים כלל), ספק זה הוסר לחלוטין לנוכח דברי המבקש עצמו בטיעוניהם לעונש, מהם עולה הודייה חוזרת ומפורשת בעבירות בהן הורשע. בתום שמיעת הטיעוניהם לעונש, קבעתי את התיק למתן גזר דין ליום 19.4.16.

· בתאריך 17.4.2016, הגיש עו"ד סמארה בקשה דחופה לדחיית מועד מתן גזר הדין מחמת נסיבותיו הרפואיות של המבקש. לנוכח האמור, מועד מתן גזר הדין נקבע ליום 1.5.2016 אך גם במועד זה לא התייצב המבקש, ולכן גזר הדין נדחה לתאריך 31.5.2016.

· ביום 1.5.2016, הוגשה בקשה זו לחזרה מהודאה.

12. לנוכח השתלשלות עניינים זו, אין חולק כי המבקש הודה מרצונו החופשי בעובדות כתב האישום נשוא תיק זה, כשם שהודה מרצונו החופשי בתיק נוסף ובעבירות שצירף. המבקש היה מיוצג תמיד על ידי עורכי דין, המתמצים היטב ברזי עבירות המס, רובם ככולם עבדו באותה תקופה באותו משרד עורכי דין. המבקש, לאחר שבית המשפט הקריא לו את המיוחס לו בכתב האישום, הודה בפני בית המשפט ואף הצהיר לפרוטוקול כי הוא מודה בשמו ובשם החברה (נאשמת מס' 2). נסיבות אלו לכשעצמן, דוחקות לדחיית בקשתו של המבקש לאפשר לו לחזור בו מהודייתו.

13. טענת המבקש כיום, כשנתיים תמימות לאחר הודייתו, כי זו הינה תולדה של הבטחה שלטונית לפיה

המשיבה תסתפק במאסר שירותה בעבודות שירות באם ישלם סך של 150,000 ₪ בלבד מסכום חובו אינה מתיישבת עם השתלשלות ההליך כאמור, ואף לא עם הגיונם של דברים. ראשית, חזקה על הצדדים כי הודייה הניתנת במסגרת הסדר טיעון מכול סוג, תובא לידיעת בית המשפט וזה יצינה במפורש בפרוטוקול הדיון. להודייה הניתנת במסגרת הסדר טיעון, ולו חלקי או הסדר המותנה בתנאי כלשהו, משמעות כבדת משקל. באי כוח הצדדים מודעים לחובתם לעדכן את בית המשפט אודות הסדר אשר גובש ביניהם עובר להודיית המבקש, ואף מודעים לחובת בית המשפט להזהיר את המבקש כי אינו כבול בהסדר הטיעון. הצהרה שכזו לא נשמעה כלל מפי הצדדים במקרה שלפניי. כל שצוין על ידי הסגור היה כי הצדדים ימשיכו במו"מ ביניהם לשם הסרת המחדלים.

14. בהקשר זה, סבורני כי יש להעניק לאמור במכתבו של עו"ד זיאד אבו סלאח משקל מוגבל. עו"ד אבו סלאח אומנם ציין כי זכור לו שהדברים נאמרו מחוץ לכותלי בית המשפט אך פרטים אחרים לא זכורים לו. מעבר לשאלה האם אכן הזיכרון האנושי מאפשר לזכור פרטים מסוג זה בחלוף כשנתיים, לא צוין במכתב של עו"ד אבו סלאח כי דובר בזמנו על הסדר טיעון מפורש אשר נרקם בין הצדדים, שבעטיו שוכנע המבקש כי עליו להודות במיחוס לו. הצהרתו של עו"ד אבו סלאח, כפי שנרשמה בפרוטוקול הישיבה מיום 25.5.2014, אף היא אינה מתיישבת עם האפשרות לפיה אכן גובש הסדר בין הצדדים או ניתנה הבטחה שלטונית בסמוך לדיון, אלא אך עם הטענה לפיה המו"מ טרם הבשיל לכדי הסדר וכי הצדדים יבואו בדברים לאחר מכן. דברי ב"כ המשיבה לפיהם אין זה ממנהגה של המשיבה לסכם מחוץ לאולם בית המשפט ביום הדיון הסדר מסוג זה, ללא אישורם של הגורמים המוסמכים (טענה המתיישבת עם דרישתו של עו"ד אבו סלאח לדחיית הדיון לשם מיצוי הליכי השימוע במשרדי המאשימה לקביעת גובה החוב), אף בה יש כדי לחזק את הרושם לפיו לא ניתנה כל הבטחה מטעם המשיבה למבקש.

15. מתשובתו של עו"ד אילן צור מנהל הלשכה האזורית במע"מ, מיום 14.1.2015, עולה, כי ההצעה לסיים את ההליך בעונש של עבודות שירות הועלתה על ידי ההגנה בשלב מאוחר להודיית המבקש ולאותה "הצעה" להסדר במסדרונות בית המשפט, ואף היא נדחתה באופן מוחלט על ידי המשיבה בנימוק לפיו נסיבות המקרה אינן תואמות עונש זה. דומה, כי האמור במכתב זה אף אינו מתיישב עם הבטחה שלטונית קודמת, כטענת המבקש. לא למותר לציין, כי אף אם אכן הובטחה למבקש הבטחה שכזו ממילא הוא לא עמד בתנאיה ולכן היא מעולם לא הייתה ברת תוקף. לטענת המבקש הצעה זו הותנתה בתשלום של 150,000 ₪ על חשבון החוב, תשלום אשר לא הועבר למשיבה כלל. לכן, תמהני על שום מה טוען המבקש כי המשיבה לא עמדה בהתחייבותה כאשר הוא עצמו לא עשה כן.

16. המבקש הודה, כאמור, בעובדות המצוינות בכתב האישום עוד ביום 25.5.2014, דהיינו שנתיים תמימות עובר למועד הגשת בקשתו לחזרה מהודאתו. די בשיהוי ניכר זה כדי לדחות את בקשתו. חלוף הזמן, אשר הינו משמעותי מאוד במקרה דנן, הינו ראיה לחוסר המהימנות שיש להעניק לטענותיו הכבושות של המבקש, כפי שפורטו בבקשה.

17. המבקש שב והודה בעובדות כתב האישום, לרבות כתב האישום המצורף ועבירות נוספות אשר צורפו, במספר הזדמנויות שונות, מפי סגוריו, ואף בעצמו, בישיבת הטיעונים לעונש, באופן אשר אינו משתמע לשני פנים. יתרה מכך, אף בקשתו של המבקש לחזור בו מהודאתו אינה בקשה סטנדרטית. כוונתי היא,

כי המבקש אינו מכחיש באופן גורף את עובדות כתב האישום, אלא טוען כי הוא מאמין בחפותו. הודאתיו החוזרות ונשנות מסירות ספק באשר לכנות ההודאה ובנסיבות כאמור לא אוכל להיעתר לבקשה לחזרה ממנה.

18. לא ניתן לומר שמדובר באדם שלא הבין את ההליך או לא הבין במה הוא מודה. המבקש יוצג על ידי סנגורים מקצועיים בכל שלבי ההליך, נשמע לעצתם לכל אורך הדרך, הן באשר לצירוף תיק ועבירות נוספות והודאה אף בהם, והן לעתירות הרבות לדחיית הדיונים בכדי לנסות ולהסיר את המחדלים אל מול רשויות המס. לכן, תמהני מדוע לא טרח המבקש לעדכן את סנגוריו במהלך השנתיים שחלפו מאז הודה במיוחס לו, כי הודאתו אינה מתיישבת עם התחושה החזקה המפעמת בו בדבר חפותו. כל שעשה המבקש באמצעות סנגוריו לאורך כל הדרך נעשה בכדי לנסות ולהסיר את מחדליו (כך בכל אופן נטען בשם המבקש), בכדי לגבש הסדר עתידי עם המשיבה, ודבר וחצי דבר לא נאמר בנוגע להסדר כלשהו אשר קדם להודאתו.
19. אומנם, המבקש חוזר בו מן ההודאה עוד טרם שניתן גזר הדין. אולם, בקשה זו הוגשה בסמוך לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש. דומה, שהחזרה מן ההודאה נובעת אך ורק מחששו של המבקש כי יישלח למאסר, לנוכח עמדת המשיבה בישיבת הטיעונים לעונש, וכלל אינה נובעת מתחושת פנימית עזה בדבר חפותו. דבריו של המבקש בעצמו בישיבת הטיעונים לעונש, ממש בסמוך להגשת הבקשה לחזרה מהודאה, לפיהם הוא מודה בעבירות שביצע ואף הסביר כי הדבר נבע ממצבו הכלכלי הקשה באותה עת, ודאי שאינם מתיישבים עם אותה תחושה פנימית עזה, כאמור בבקשה.
20. בהקשר זה אציין כי אם הייתי מתרשם כי כך הדבר הייתי נעתר לבקשה. זעקת נאשם בדבר חפותו מן הראוי כי תישמע על ידי בית המשפט וינתן לנאשם יומו בבית המשפט. על אף האמור אינני סבור כי מקרה זה מצדיק התחשבות מפליגה שכזו במבקש שלפניי. בניגוד להלכת סמחאת, "נחישותו" של המבקש נולדה אך ורק לאחר ישיבת הטיעונים לעונש ולמשמע עתירתה של המשיבה לעונש, ולנוכח הסיכוי כי אפשרות זו תאומץ על ידי בית המשפט. אותה "נחישות" ו"תחושה פנימית עזה" בדבר חפותו לא הובעה בשום שלב של ההליך ולכן אין ליתן כל אמון בטענה זו.
21. התרשמתי בצורה ישירה וחד משמעית כי לאורך כל הדרך עשה המבקש ככל יכולתו כדי לשבש את ההליך המשפטי. המבקש לא התייצב לישיבות רבות, טען פעמים רבות כי בכוונתו לנסות ולהסיר את מחדליו, בין היתר על ידי מכירת חלקת מקרקעין ונטילת הלוואה מהבנק. בית המשפט נעתר לכל בקשותיו, דחה את הדיונים בכדי לאפשר לו לפעול מול הרשויות כאמור, אך דבר לא נעשה. הנאשם לא הסיר את מחדליו ואף הבקשה הנוכחית לחזרה מהודאתו הינה נדבך נוסף להתנהלותו המקוממת לדחות את מתן גזר הדין ככל שניתן.

סוף דבר:

22. לנוכח האמור, אני דוחה את בקשת המבקש לחזור בו מהודאתו.

כפי שנקבע, גזר הדין יינתן בתאריך 31.5.2016 בשעה 09:00.

הסנגור יודיע למבקש תוכנה של החלטה זו, ויבהיר לו שוב את חובתו להתייצב במועד האמור.

החלטה זו תועבר לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, בהעדר הצדדים.